

una altra llegenda: dissabte de bruixes

Una altra llegenda: Dissabte de bruixes

Les bruixes de cada contrada es reuneixen el dissabte a la nit per ballar i preparar les seves malifetes. Ara bé, a la nit de Sant Joan i a la de Sant Silvestre, fan veritables aplecs als quals acudeixen totes les del país, cada any en un indret diferent.

Aquell any, per la vigília de Sant Joan, a l'aplec d'Almacelles, en els plans que hi ha entre la Clamor Amarga i el Tossal del Moro, tan bon punt va ser fosc, de tots els racons del país van sortir bruixes volant cap a la població. N'hi havia de tot arreu: del Pedraforca, fosques i amb el sac de pedregades a l'esquena; del Canigó, que volaven envoltades de la boira del cim de Tretzevents; les tres bruixes d'Altafulla, damunt d'una barca voladora; les de Centelles, cavalcant escombres de bruc; les de Llers, en forma d'ocells negres; les de Vallgorguina, que havien arrencat el vol totes juntes des de dalt del dolmen de Pedra Gentil... No n'hi faltava cap, fins i tot van anar-hi les de Mallorca, directes des del castell d'Alaró.

Prop de Sucs hi havia una masia en la qual, tant la mestressa com les dues minyones, eren bruixes. Per poder estar tranquil·les aquell vespre van manar al mosso, geperut i molt trempat, que agafés el ruc carregat de sarments i anés fins a Raïmat per deixar-los a casa de la neboda i, com que ja s'hauria fet tard, li van suggerir que s'hi quedés a dormir.

Al punt de les dotze de la nit, la mestressa i les dues minyones es van preparar per anar a la reunió de bruixes, però no comptaven que el mosso havia decidit tornar al mas a dormir al seu llit. Quan va entrar, ho va fer en silenci per no despertar ningú. En passar ran de la cuina va sentir una remor estranya. S'hi va acostar a poc a poc i el que va veure fitant per l'escaleta el va encuriosir d'allò més.

Les tres dones s'estaven despullant i, quan van estar nues de pèl a pèl, van untar-se les aixelles i els racons amb un tall de cansalada, sucat en un tupí d'untets, que s'estava escalfant a la llar de foc. Així que van estar ben untades, es van agafar de les mans i van cantussejar:

- *Alta fulla, vola fulla, com el fum, xemeneia amunt.*

I en un tres i no res van sortir volant per la xemeneia. El mosso, que les havia espiat sense fer cap soroll, s'havia quedat d'una peça, no s'acabava de creure el que havia vist. Ell que sí, decidit com era, va plantar-se al mig de la cuina tot despullant-se, i també es va untar, va repetir la cantarella i, apa, per la xemeneia.

El geperut es va trobar volant de qualsevol manera per damunt del Tossal del Moro. Com que això de volar li era nou, per més que intentava posar-hi traça acabava fent tombarelles a l'aire. Per això, quan va intentar aterrar enmig de les bruixes va passar de llarg i va anar a espetegar al canyar de la Clamor. Es va desempallegar de les canyes, va acostar-se on eren les bruixes i va amagar-se darrere d'uns matolls.

Estava ple de bruixes de tota mena que xerrotejaven i s'explicaven les últimes notícies:

- *Saps la bruixa de Girona? Doncs va estar de pega! Quan volava amb el sac de pedregades per sobre de la Catedral, van batallar les campanes i ara s'ha convertit en pedra enganxada al campanar.*
- *A nosaltres ens va anar de poc!*- deien les de Llers.
- *Mireu el que he filat* -feia la bruixa de la Quar, ensenyant-ho a les seves amigues de Mallorca i comparant-ho amb el que filaven elles.

Les de Pedraforca ensenyaven a les d'Arenys de Munt la mena de pedregada que havien fet caure sobre Sallent. Les de Sarroca de Bellera explicaven a les de Vallbona de les Monges com protegir-se de les potes de pollastre clavades a les portes. La xerrameca estava d'allò més animada i el bon geperut no en perdia passada, fins que el bruixot que manava la reunió va posar una mica d'ordre i va proposar de començar la cerimònia. Totes les bruixes van córrer a agafar-se de les mans fent una rotllana i, tot ballant, van començar a cantar alegrement: *«Dilluns, dimarts i dimecres són tres. Dijous, divendres i dissabte fan sis»*.

I el mosso, que s'ho mirava, no va poder-se estar de cantar amb elles. Quan les bruixes van acabar, amb veu forta, va repetir la cantarella, tot afegint-se a la rotllana.

La ballaruga es va acabar en sec. Totes les bruixes es van deixar anar de les mans i se'l van mirar, fins i tot la mestressa, que el va reconèixer. Ell, sense immutar-se, tot i que anava ben despullat, les va saludar amb una grotesca reverència. Com que el geperut era una mica fatxenda i no feia cara de tenir cap mena de por, els va fer gràcia. Així, doncs, el van voler premiar: li van treure el gep i el van deixar més dret que una branca d'avellaner, no sense avisar-lo abans que si deia res li tornarien la gepa.

El geperut estava d'allò més content i, mentre tornava a fer una reverència d'agraïment, aquesta vegada encara més cerimoniosa, es va trobar volant altra vegada, fins que va caure novament damunt del paller de la masia on treballava. Van passar els dies, però el mosso no havia dit res a ningú i amb les bruixes del mas feia el paper de no saber res. Això sí, quan anava al poble, es passejava ben dret i orgullós de la seva figura. Un company del mas del costat, que també era geperut, es feia creus que el seu amic ja no ho fos. De totes passades volia saber com s'ho havia fet per caminar tan dret. Tant i tant va insistir que, finalment, li ho va explicar tot.

El geperut no va esperar gens ni mica, i el dissabte següent, al punt de les dotze de la nit, estava amagat darrere el mateix matoll, al pla on es feia la reunió de les bruixes. Aquesta vegada només hi eren les d'Almacelles i les de la contrada. Quan va ser l'hora, es van agafar de les mans i, tot fent la rotllana, es van posar a cantar:

- *Dilluns, dimarts i dimecres són tres. Dijous, divendres i dissabte fan sis.*

I el geperut, que volia anar tan dret com el seu amic, es va atabalar i, quan es va afegir a la rotllana, va ser per cantar:

- *I el diumenge set.*

Quin daltabaix! Les bruixes, esverades, es van posar a xisclar, corrent amunt i avall com boges. El geperut, que no acabava d'entendre què passava, no sabia que havia dit el dia i el número prohibit entre les bruixes. El van encerclar enfurismades, amb els cabells embullats, i no solament no li van treure el gep de l'esquena, sinó que li van enganxar el del seu amic al davant.